tella: vt si quis furet gladium furioso. ¶ Tertio quando fit ex mera necessitate. s. mortis. Aut ledit proximus verbo. vnde dicit. Non falsum testimoniũ dices: vbi fm Adgm, phibetur omne nocumentũ: quo qs per falsitatez proximum ledit. Aut ledi pōt proximus in ꝓposito seu cogitatōe. Et hoc siue ḋtum ad psonam sibi ꝓiunctam: siue ḋtum ad rem exterio rem. Et ideo dicit. Non ꝓcupisces. vbi licet explicite prohibeat ꝓcupiscentia oculoꝝ in re aliena: implicite tamen hic prohibet ois cōcupiscentia male voluntatis: respectu rei aliene in corde. vnde dicit. Et si quod est aliud mandatum: implicite. s. in intellectu vt dictũ est: in hoc verbo instaurat. i. reductōe subintelligit. Diliges, primum tuum sicut teipm. i. in bono: non in malo.

Tertium pncipale.

c Irca tertiuz pncipale: vbi agitur de declinatōe mali circa primũ: cũ dicit Dilectio, primi. vbi sunt due ꝓnes.

¶ Prima ꝓclo est: q vera dilectio non soluz abhorret malum in seipso: sed etiam in proximo. vñ dicit Tullius. Nulla est excusatio: si amicitie causa peccaueris. Cum. n. cōsiliatrix amicitie virtutis opinio fuerit: difficile est amicitiã manere: si virtute defeceris. Caritas magis est a parte anteriori: boies ligãs. Facit. n. eos concordes in bono. Amicitia vero mundi a posteriori: colligãs homines. Facit enim nos cōcordes in malo. Et deo dicit. Dilectio proximi maluz nō operat. s. mortale. Prima cor. 13. Non agit perperã: non inflat: immo potius opus multitudinẽ pctōꝝ. Prouer. 10.

¶ Scda ꝓclo est: q ꝓ dilectio non agit malum: sed depellit ⁊ operat omne bonũ. Sequitur q ipa est legis impletio. vnde Aug. Ubi autem caritas est: qd est quod deesse possit? Ubi autem non est: qd est quod pōt prodesse? Dicimus igit eum q hanc virtutẽ hz: omnes habere: qꝝ plenitudo legis est caritas. Que ḋto magis est in boie: tanto magis est virtute pditus. Quanto autez minus: tanto minus inest virtus. Et quanto minus inest virtus: tanto magis inest vitium. ¶ In hac ergo impletur decalogus legis. vnde dicit. Plenitudo legis: id est causa plenarie impletionis legis est dilectio. Prima Thymo. p. Finis pcepti est caritas: non consumptionis: sed consumationis.

¶ Dominica 4ª. Sermo de euangelio. 32.

Ascendente iesu in nauiculã secuti sunt euz discipli eius. Mat. 8.

a Scōm qd dicit Ber. Laidissimus ille venator solum sitiens sanguinez animarum nostraꝝ: habet laqueos ⁊ tela. Alios telis impetit suggestionis: vulnerãs multos: q̃ꝝ tenuis est patientia. Alios laqueis voluptatũ irretire laborat: ꝓcludens multos q in terra ⁊ iurta terrã vanitatũ reputãt ⁊ voluptatũ. Sz qꝝ hz Bre. minꝰ iacula feriũt: q̃ puidenẽ ⁊ nos tollerabilius mũdi mala suscipimꝰ: si ꝑ B psciẽtie clypeo muniamur. Ideo xps ꝓtulit nob, puidentie refugiũ: q̃ insidias inimici eadere valeamus. vñ in euango q̃tuor p ordinẽ pponunt. Primum pncipale.

Irca primum pncipale: vbi pponit

c nob piculuz mundane tribulationis qd perpendit in nauicule fluctuatōe cum dicit. Ascendẽte ibu. vbi sunt. 5. ꝓnes.

¶ Prima ꝓ est: q cum vita nostra q̃daz sit temptatio: qua qs qd sit aut q̃lis ostendit: vere tancz tẽptatio restringenda est. Et ideo dicitur q temptatio est, pbatio mentis humane. q̃lis sit in seipa. vnde sicut argentũ quale sit: in se, pbat ignis vrens: ita aiam hois qualis sit apd se, pbat temptatio. Eccli. 27. Vasa figuli probat fornax: ⁊ boies iustos tempatio tribulationis. vnde p nauem bene intelligit. Dicit etiã nauicula diminutiue: ppter diminutã tustitie pfectionez: status psentis vite. vñ Ber. B ꝓfirmãs ait: Ipi gestamꝰ laqum nrz: vbicz ppium circũferimus inimicũ: carnez hãc de pctō natã: in pctō nutritã: pua ꝓluesudine vitiatam. Hac vtit ad ipugnãduz nos calidissimus fpens. cui nullũ aliud studiũ ẽ: nisi fũdere sanguinẽ aiaꝝ. Mouet libidinẽ: desideria carnis istigat: ⁊ corda hoiuz tẽptare nō cessat. Hic est q manus nostras, ppio cingulo alligat: vt caro que data est in adiutorium: in ruinam nobis ⁊ in lapsum fiat.

¶ Scda ꝓclo est: q hz quotidie simus in pugna temptatōis: ipsa tamen nobis sine nobis non pōt prevalere: qꝝ fm Augu. Debilis est hostis: qui non vincit nisi volentem. vnde vita nostra dicitur nauicula: que licet diuersis tẽptationum vndis concutiatur: euadere tamẽ potest: licet periculose. vnde Bernar. dicit.

Sermo

Potest inimicus excitare tēptatiōis motuum: sed in te est si volueris dare vel negare ꝓsensū In tua facultate ē si volueris inimicū tuū facere fuuz tnū. Ecce. n. iflāmat, desideriuz tuum cū vanitatis aut impatiētie ingerit cogitatiōes q excitat etiā libidinis motū: tu solūmodo non ꝓsentias. Nā quotiēs resistis: totiens coronaberis. Demonū ē suggestiones malas ingerere: sed nostꝫ est illis nō ꝓsentire. Nā quotiēs resistimus diabolū supamus: angelos letificamus: deū honorificamus. Ipse. n. nos hortat vt pugnem⁹: adiuuat vt vicam⁹: certātes spectat: deficētes sleuat: vincētes coronat: ꝗ ibi ¶ Tertia ꝓclo ē: q ds nos tēptari pmittit q̄ druplici rōne. ¶ Primo vt virtus latēs manifestet: cū interiora hoīs lateāt. ¶ Secdo vt ruina pacta in melius restaureť: Sic ds pmisit peccare primū hoīez: vt totū genus humanū in melius restaureť. ¶ Tertio vt virt⁹ corrīdens exerceat: qz nāle ē q oē patiēs quāto agiť ad eius corruptiōem renitat: ꝛ p ꝓs exerciteť. ¶ Quarto vt virtus renitēs pficiatur. Quia sicut in agonistis nō laudantur act⁹ nisi ꝓtra difficilia: ita nō pficiť virtus nisi vbi ē tēptatio ꝛ resistentia. 2ª. corin. 13. Virtus in infirmitate pficitur. vnde diē: q nauicula i mari huius seculi: mltis tēptationū fluctib⁹ erponiť Sequitur. Ecce motus magn⁹ factus est in mari: ita vt nauicula opireť fluctibus. Sz ꝗ fit ordinatione dīna: qz ascendit Jesus in nauiculā: vbi Chriso. Egressus iesus ī nauiculaz: fecit turbare mare: ꝓmouit vētos: ꝛ excitauit fluct⁹ Cur hoc? Ideo vt discipulos mitteret in timorez: ꝛ suū auxiliū postularēt: suāqz potentiam rogātibus manifestaret. Illa tēpestas er se orta nō est: sz ptāti patuit impantis. Sic ēt moraliter cū aīa a diabolo p pniam eripitur. Tunc diabolus dolore affectus: nō cessat p tēptationes varias, pcurare q̄luter ad eū possit redire. Tunc fit motus magnus in mari: Mare ,pfūduz est cor hoīs. Jhero. 17. Prauū est cor hominis ꝛ inscrutabile. Mare agitať fluctibus: sic ꝛ aīa diuersis cogitationib⁹. ꝛ iā a diabolo victa ꝓtēnitur amissa virtute. In mari tēpestas in fundo oriť: ꝛ flatu ventoꝫ validius ꝓmouet ꝛ augeť. Fundus maris iferior pars aīe est. s. sensualitas. Ab hac incipit tēpestas flatus vētoꝫ. s. suggestio demonū. Cū aūt demones p aliqua exteriora indicia aīaz interius a sensualitate tēptari pcipiunt: p flatus suggestionū vehementer ꝓturbare ꝓtendūt. Tunc mot⁹ magnus factus est in mari. Primo quidez fit in aīa quasi motus: sed nōduz magnus: cum surgit primus sensualitatis appetitus. Deide magnus motus efficitur: cum aīa ad delectationē maxime morosam ꝓtrahitur: ꝛ in ea diu teneť tandez nauicula fluctibus opitur: cuz diabolo preualente peccatuz consumatur: non tamen submergitur: cū ꝗtus resistendi temptatiōib⁹ contrarietur nectamen ex toto opprimitur.

¶ Quarta ꝓclo est: q deus vult amicos suos attentos esse: ꝛ ante oculos cordis hīe impugnationes: vt sic securiores renitantur. vnde Breg. dicit. Et nos tolerabilius mundi mala suscipimus ꝛc. vnde dicit. Et secuti sunt euz discipuli eius. vbi Chriso. dicit. vbi miraculorum ostensio erat iubet plebem adesse. vbi aūt temptationū ꝛ timoris insurrectio athletas orbis terraꝫ: quos exercitaturus erat tantū assumit: quatinus eos disceret: tanq̄z pfectos viros in periculis non deficere: in honoribus moderata de se extimare.

¶ Quinta ꝓclo est: q quia temptationez non ad deceptionem, sed ad ,pbationez inferuntur ipsis viriliter est resistenduz: ꝛ ad diuinuz ad intoriuz recurrenduz: q semp presto est in nomine ei⁹ tribulatis. vnde Chriso. ad Anastasiaz sic ait. Fluctuāti tibi inter ,pcellas ꝛ turbines mundi: cito sup vndas adueniet rps. Et diaboli aduersuz te flantez spm̄ vno tussionis sue fmone ꝓpescet patienter: ꝛ q̄si i medio maris posita crede ad te rp̄m esse ventuꝫ: sz caue virilr vniuersa pctā: qz si torpescas i bono ope ꝛ dormitas ī fide dormit iesus in te. vñ Hyla ri⁹. Dormit dñs: qz sōno nro ꝓsopiť in nobis Maxime autez illud accidit: vt a deo auxiliuz in piculi metu speremus: atqz vtinam spes sincera cofindat se periculuz posse euadere: christi intra se vigilante virtute. vnde sequiť. Ipse vero dormiebat. Somnus nālis aīalium virtutū ꝓtentiōe naturaliuz. Somnus autez moralis malus: est quies spiritualium virtutū cū intentione spiritualiuz: Jesum vero dormire est fortitudinem virtutis: in operandis bonis vel in patiendis malis tepescere: ꝛ quasi ad defectum appropinquare. Hoc modo tepescente virtute: ꝛ quasi dormiente nec ipsa ratio q̄ p grām hz regi vigilat sup suas opatiōes. Qua dormiente subintrat hostis aīe ad interficiendum ea. Vt pz. 2. respon. d ysboset. Dormit dñs fm Origenem pro somno: patientiā nostram: ꝛ impioꝫ pniam expectans.

Secundum ꝓncipale.

c Jrca scdm principale: vbi, pponitur nobis documentū diuine inuocationis: ⁊ hoc in christi suscitatione ⁊ salutis postulatōe: vbi dicitur. Et accesserunt. vbi sunt due conclusiones.

¶ Prima ꝓclo est: q̃ in omni recursu ad diuinum auxilium semper dz timor ⁊ spes coniungi: qꝛ incassum misericordiā sperat: si iustitiam non timeat. Et incassum metuit: qꝛ non ꝓfidit: qꝛ spes ab iferiori nos sulsit: ne sub pōdere tribulationū deficiam⁹. Timor vero a superiori nos ꝓpulsat: ne rapiamur vento temptationis. ¶ Primum pz. s. de spe: quia fm apl'm ad heb. 6. Spes anchora dicitur. s. seruans aias: ne a ,pcellis tēptationuz a deo irrūpantur. vnde Aug⁹. Si videris. s. fluctuari i mari isto: noli abrumpi ab anchora: antecz̃ intres portū. Fluctuat nauis in anchoris: sz non longe a terra, pijcitur. sed nō in eternum fluctuabit: ⁊ si ad tp̄us fluctuat. ¶ Secdm pz. s. de timore. Maz fm Aug. Timor est amor fugiens qd̄ ei aduersat'. Non est turpis fuga iacula fugere: vel, ꝓtegendo: vel abscondendo. vnde Job. 31. Semp. n. quasi tumentes supme fluctus eius: timui deum ⁊ pōdus eius. s. iustine ferre nō potui. vnde zelus diuine iustitie et h̄ apparet: q̃ deus pater potius voluit vt filius eius penā solueret: quam debebat humanum genus: q̃z ipse eaz remitteret ⁊ impunita trāsiret. Ro. 8. Qd̄, ꝓprio filio suo nō pepercit ⁊c. Ber. Qui nō pepercit filio: nunq̃z parcet figmēto suo? Nequaq̃z. vñ dicit'. Et accesserunt discipuli eius: nō tam gressibus corporis: q̃z affectibus mentis. ⁊ suscitauerūt euz clamoribus. Psal. Exurge: quare obdormis domine? vnde moral'r discipuli sunt aie cogitationes ⁊ affectōes: que tunc ad iesuz accedūt cum gratiam sibi a deo collatā: cui nō deberēt esse ingrati cogitant: cum beneficia ab eo recepta recēsent: cum de eterna salute: q̃, ꝓ meritis bonoꝝ opeꝝ est pcipienda ꝓtractant. ⁊ he cogitationes multū efficaciores sunt ad excitandā eam: q̃ remissa ac tepida latebat virtute. Et he cogitationes dñtur veraces discipuli. De qb⁹ O rige. in om'l. O veraces: o bñdicti xp̄i discipuli: saluatorē nobiscuz hētis: ⁊ piculuz metuitis? Vita vobiscū est: ⁊ de mōte soliciti estis ¶ Secda ꝓclo est: q̃ cū laborātes in meritoria actione p se, ꝓprijs viribⁿ laborare ⁊ pseuerare non possunt: cum sint in hac vita vertibiles de bono in malū: oz q̃ eis gratia specialr assistat. ¶ Ratio est: qꝛ sicut libeꝝ arbi. nō sufficit pseuerare in bono sine auxilio dine gratie: ita nec ad hoc sufficit aliqs hitus in nobis infusus. Habitus. n. q̃ nobis infunditur fm statuz p̄sentis vite: nō aufert a libero arbi. mobilitatē ad malum: lz per eum aliqualr ad bonū habilitetur. Et ideo cum dicimus hoiez ad pseuerādum indigere auxilio gratie: nō intelligim⁹ q̃ sup gratiam hitualem ꝓpus infusam ad bñ operandum: alia desup infundantur. Sed q̃ ad hec homo indiget diuine prouidentie exterⁿ auxilio gubernantis. vnde prima Petri. Deus oīs gratie: q̃ vocauit nos in eternā gloriam suam modicū passos: ipe perficiet: ꝓfirmabit: cōsolidabitq̃z. vnde qꝛ nauis nostra. i. ꝓscientia nostra posita est in piculis: tum qꝛ tēpestate mētis. i. mundane solicitudinis: ꝓcutitur tamen: qꝛ ventoꝝ. i. temptationum ꝓmotione ingetatur. Qui autē hec picula euadere voluerit: non suis viribus innitat': sed clamet ad deum cum apl'is: dicens. Dñe salua nos: pimus. Qd̄ dixerunt salua nos: fuit fiducie. Qd̄ dixerunt perimus: fuit pusillanimitatis: tribuentes nō sibijpis: sed deo siue eius gratie saluationē: cum sit virtus. Maz hec est oratio periclitari tumētium. q. d. captans eius beniuolentiaz. d. Dñe. q. d. Tu dñaris potestati maris: vel limitando. Job. 38. Tu dedisti terminuū mari: vel cōpescendo. Esa. 51. Posuisti ,pfundum maris: vt trāsirent liberati. Salua nos: qꝛ tuum est saluare. Quia domini est salus. Non. n. sine cā vocaris iesus. i. saluator: imo fm nomen tuum: ita ⁊ opus tuū Et ideo salus nostra est in manu tua. Perimus: per fluctuum importunitatez: ⁊ ventoꝝ vehementiā: ⁊ nostram insufficientiā: qꝛ non nauis magna est conscientia: sed nauicula pua

Tertium ꝓncipale.

c Jrca tertium ꝓncipale: vbi ,pponit nobis auxliuz per xp̄m secure euasionis. Et hoc in maris tranquillationes: cum dicitur. Et dicit eis iesus. vbi sunt due conclusiones.

¶ Prima ꝓclo est. Qd̄ aī passionem christi nulla petitio fuit exaudibilis: ratio est: quia oīs petitio facta ab inimico: nō est exaudibilis. Sed ante passionē xp̄i eramus inimici. Igit̄ ,ptunc erat inexaudibilis. Sed qꝛ p mortem eius facti sumus amici: ergo pro illa hora petitio facta est exaudibilis: vnde apl's. Cum ini

mici eēmus: recōciliati sumus p mortem filij eius. vnde Rabbanus exponēs hunc passū ait. Nauicula est crux xpi: vel passio eius: cuius auxilio fideles transactis mundi fluctibus pueniunt ad celestē patriā: quasi ad littus securum. ¶ Cum igit xps in cruce positus fuisset motus magnus factus est: q; pmote sunt mētes discipulorū de eius passione: Ipse vero dormiebat. s. morte carnis in cruce. Excitant aūt discipuli dnm: dum turbati morte eius: maximus vocis resurrectionē querunt. d. Salua resurgendo: q; perimus turbatōe tue mortis. Ipse vero resurgens: increpat duritiam cordis eorū. Impauit ventis: q; diaboli superbiam strauit. Impauit mari: q; vesaniā iudeorū destruxit. Et facta est tranqllitas magna: q; sedate sunt mentes discipulorū visa resurrectōe: sperantes eorū supplicationes exaudiri. vnde quis xpo dormiente nauicula esset in piculo: ipso tamen per deuotā inuocationem excitato: mare est tranqllatum: ⁊ discipuli a piculo submersionis liberati.

¶ Scōa pclo est: q; ad hoc vt istas tempestates euadamus: sex regrunt. ¶ Primum est doctrina. Hec. n. detestatur omne malū: ⁊ excludit omne impedimentū bonum: ⁊ pscindit oēm actionem pcti: ⁊ postmodū introducit oē qd bonu est ⁊ necessariū ad salutē. vñ Leui. 10. Ut hēatis sciam discernendi. vnde sequit. Et dicit eis. s. salubriter eos informando.

¶ Scdm est timor dei. Qui. n. timet dñm: nihil negligit: vt dicit sapiens. Nam cognitio piculorū timorē inducit. Et ideo timens: foramina sensuum obstruit: ne aliqd nocuum subintret: ⁊ sic saluat. vnde dicit. Quid timidi estis Psal. Voluntatem timentium se faciet ⁊c.

¶ Tertium est fides vera. Nam sicut timor seruilis orit ex pfideratiōe ppie infirmitatis diffidentis de diuino remedio: sic fides fiduciam dat de eodē. vnde sine ipa impossibile ē placere deo. Ad heb. xj°. ¶ Ratio est. Oportet enim cognoscere deum creatorē: ne simus tanto beneficio. s. creatōis ingrati: ⁊ de ceteris indigni. ¶ Item dnm vt sciamus ei seruire ad beneplacitū: ne simus inutiles serui eius ⁊ pena digni. ¶ Cum igit deus sit altissim°: ⁊ nō est possibile repire scalā sufficientis rationis: qua ad eum ptingamus: cum sensui nō subiaceat. Sola aūt fides eū cognoscit. Et ideo dicit. Ad dice fidei. Glo. Timor ptinet ad effectum: fides ad intellectū. Et ex modicitate fidei itellectus generat: ⁊ ex magnitudine timoris affectus pusillanimis efficit. Veritas aūt excitata auget fidem ⁊ pfidentiā: ⁊ sic exterminat malum timorē ⁊ seruilem: ⁊ arguit cogitationes de fidei modicitate: ⁊ affectōes de prauo timore. ¶ Quartū est diuina assistentia: q; pdestinatum vsqz in finem nō relinqt: nec tm imponit necessitatez: vt effectus eius pueniat ex necessitate. Nam pdestinatio est pars prudentie. Non aūt oia que prudentie subdunt: necessaria sunt. Sed qdam ptingenter euenint fm pditiōes causarū primarū: quas ad tales effectus diuina prudētia ordinauit. Et tñ prudētie ordo infallibilis est. Sic igit ⁊ ordo pdestinatōis est certus: ⁊ tamen libertas arbitrij nō tollit: ex qua ptingenter puenit pdestinationis effectus. Et ideo dicit. Tunc resurgens. Nam sicut xps surgens captiuos in limbo liberauit: sic etiā spiritualr oppressos p gratiam eripit. vnde dicit. Tunc surgens. Surgit ergo iesus: cum virtus pus remissa in operationibus: ⁊ fatigata tribulationibus: a dño cōfortatur. ¶ Quintum est humana reluctatio. Nam tēptationibus cum euenīt: residendū est: cum deus etiā succurrat in tēptationib° fz illud apli. Fidelis deus q nō patietur ⁊c. vnde dicit. Ventis impat: duz diaboli suggestiones potenter reprimit. Et mari impat: duz tumultus impetuosos: ⁊ appetitus inordinatos sensualitatis pponit: Eccli. 43. In sermone eius siluit ventus. ¶ Sextu est pax pscie: ⁊ cordis: q; tunc habet: qñ sensualitas subiicitur rationi: q; repugnat semp. vñ Aug. de ci. dei. Quid ē aliud victoria: nisi subiectio repugnātium? Quod cum fuerit: pax erit. Hanc habemus p pformationē volūtatis nostre dine voluntati. Nam volūtati eius cui placent ea q; placent deo: nihil repugnat: sicut nec volūtati diuine. Ideo pacem hz. vnde Aug. Qui iugo dei subiectus est: subiecta hz cetera. ⁊ non laborat: q; nō resistit qd subiectum est. vnde dicit. Et facta est tranqllitas magna: q; vincuntur tēptamenta: fuatur pscia: anhelat mēs ad gaudia patrie felicitatis eterne.

Quartum pncipale.

Jrca quartum pncipale: vbi pponitur nobis pconiu magnifice collaudationis in turbarū admiratōe: cū dicitur. Porro homines ⁊c. ¶ Et nota q; ad h q; deus magnifice collaudet tria requiruntur. ¶ Primum est operum bonorū puipensio.

Hoc. n. facit ventus humilis: q ex humilitate nõ reputat opa sua ẽstumcũq; bona. Lu. 17. Cum omnia beneſeceritis ꝛc. vnde glo. Si homo ab hoĩe ſeruo non vniſorme: ſed multiplex miniſteriũ erigit: ẽsto magis nos nõ vnius tñ opis vsu exercere debemus: ſed ſemp nouis ſtudijs augere p̃ora. vndetãto magis debemus nos humiliare: cum de illis omiſerimus multa. In multis. n. offendim⁹ oẽs. vnde dicit. Porro hoies. ſ. ſumus ꝓſideratione noſtre inſufficientie mirati ſunt: laudantes diuinam virtutẽ: q; non hõ: ſed dine virtutis ſtrẽuitas ⁊ vigor malum conatũ: ⁊ iniquã potestatem repꝛimit. ¶ Scõm eſt gratiaꝝ actio: que maxime debeť illi: q gratuꝫ beneficiũ ꝓtulit: ad qõ non tenebať. In deo aũt p̃ncipaliter inuenitur cã debiti: cum ſit p̃n^m oĩum bonoꝝ noſtroꝝ. ¶ Cum ḡ a deo ſumus beneficiati: ſimus etiã ſibi grati voce laudis. vnde dicitur Mirati ſunt. ſ. hij carnales: q adhuc in ſe ſubſtinent ꝓtradictionem. De qua Gal. 5. Spirituales nũc effecti: mirať ꝛ laudare coguntť: qbus tanta gratia eſt facta: vt ⁊ fluctus ſuggeſtionum repꝛimant: ⁊ rõm ſenſualitatẽ obedire cõpellant. ¶ Tertium eſt dine magnificentie amplitudo. Magnificentia eſt ſolũ p̃n/cipibus ꝓueniens virtus: ꝓtinens in ſe potẽtiam: beniuolentiam ⁊ affluentiã: ꝓumanſq; negocia difficilium ⁊ p̃claroꝝ. vnde Tullius deſcribit eam dicẽs. Magnificentia eſt reruꝫ magnaꝝ ⁊ excelſarum cum animi ampla quadaꝫ ⁊ ſplẽdidiſſima, ꝓpoſitione: cogitatio atq; adminiſtratio. vnde dicit. Qualis eſt h: q; vẽti ⁊ mare ꝛc. vbi dina honorificentia magnificatur: ⁊ magnificẽtia extollit. Sicut conſueuimus ꝓſurgere ad laudẽ artificis ex pulchritudine artificiati: ⁊ ad ꝓmendandã magnificentiam rectis ex magnitudine opeꝝ: ⁊ ſubuẽtione ſubditoꝝ. Dicit ḡ. Qualis eſt h. Chryſo. Somnus hoiem: trãſlitas deum oſtẽdebat. Tria autem admirať hoiem dormientẽ: deũ impantem: ⁊ creaturã obtẽperantez. vnde addit. Nõ venti ⁊ mare ꝛc. Dicunť aũt obedire non q eius imperium audiant vel ſentiant: cuꝫ iſta ſint inſenſibilia: ſꝫ q; eius voluntati ſubiecta ſunt: ac ſi ea ſentirent. Dicit etiã euangeliſta. Impauit: ne caſu: ſed dei impio illa ſeditio facta crederet: ⁊ me demonis adminiculo: ſed diuine poteſtati ⁊ magnificentie hoc factũ aſcribatur. Pſal. Omnia ſubieciſti ſub pedibus eius ꝛc.

¶ Dominica quinta. Sermo de epla. 33.

Induite uos

ſic electi dei ꝛc. Ad col. 3.

i Scõz qõ dicit phs in ethicis: virtus habentez pficit ⁊ opus eius bonũ reddit. Et Augu. dicit. Nõ virtus eſt intelligibilis pulchritudo. Ex qbus pz q; q; eſt pulchritudo: eſt inornamentum aie. Sed q; eſt ſpũalis dei valitudo: eſt indumentum aie ꝓtra temptatões. Sed q; p peccatuꝫ aĩa deturpať: dina acceptatõe p̃uatur: ⁊ p peccatum infirma eſt ⁊ debilis effecta: ⁊ ideo impugnatione iuuať. Ideo apls in epla p̃ſiti hortatur nos: vt hijs veſtibus ſpũalibus virtutẽ induamur dicens. Induite vos ꝛc. vbi occurrũt due ꝓſiderationes. Pri^a ꝓſideratio.

c Irca p̃maꝫ ꝓſideratõez: vbi logť de pfectõe virtutuꝫ ordinãtiuꝫ nos ad p̃rimũ cũ dr. Induite ꝛc. ſũt ſex ꝓ^es.

¶ Prima ꝓ^o eſt videre qd ſit nuditas. Et dicitur q; eſt p̃uatio debiti tegumẽti cum ꝓfuſione turpitudis appentis. Cum igiť ſz qõ dicit glo. ſup illõ Job. 2. Nudus egreſſus ſuꝫ ꝛc. Alia ſit nuditas corporalis: q̃ p̃uamur bonis nãe: ⁊ alia ſit nuditas mẽtis: q̃ p̃uamur bonis gr̃e. Nuditas tñ ſpũalis erubeſcẽtior eſt q̃z cõporalis. In cuius figura p̃mi parẽtes cuꝫ eẽnt nudati veſte inocẽtie: tũc p̃ erubeſcebãt: ⁊ p̃ us nõ: lꝫ eſſent nudi corporalr. Ideo hec veſtis inocentie ſũmope eſt cuſtodiẽda: q; carẽs illa i iudicio: nudus oib⁹ appebit. vñ ſic hõ ſe videns corporalr nudũ: ꝓfundiť. Ita ⁊ ſpũalis hõ ſe vidẽs gratia nudatũ: pctõ deformatũ: pulchritudine aie ſpoliatũ: maxime ꝓfundi dz.

¶ Scõa ꝓ^o eſt: q; veſtis eſt coopimentũ nuditatis: occultãs turpitudinẽ: vt honeſtius appeat intuẽti. Sz q; alia eſt veſtis: qua corpus induitur: ⁊ alia eſt veſtis ſpũalis. ſ. gratia: et virtutes qbus aĩa pficiť ⁊ adornať: honeſtius tñ veſtiť qs veſte ſpũali: q̃z corporali. Quia ſicut eſſet verecundũ videre nobilem puellã nudaꝫ in medio viroꝝ ſolleniuꝫ: ſic eſt videre aiaꝫ carentem dina gratia in medio angloꝝ nos cuſtodientium: q intuitiue ip̃aꝫ cernũt. De qua Eze. 16. Trãſiui p te: ⁊ vidi te: ⁊ eras nuda ⁊ ꝓfuſione plena. Sz qñ hz gratiam. ſ. virtutes in aĩa cauſantem: tunc eſt ad inſtar viginis cãdidis veſtimentis veſtita in virtutibus ſuis.